

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ

ΤΟΥ ΤΣΕΣΤΕΡ ΜΟΡΡΙΣ

ΕΝΑΣ ΑΘΩΟΣ ΣΤΗΝ ΗΛΕΚΤΡΙΚΗ ΚΑΡΕΚΛΑ

Ο ξαφνικός θάνατος του Αμερικανού δικαστού Ρόυ Σμιθ, ενός κολοσσού με παγερά μάτια και με πελιδνά χείλη που έσταζαν δηλητήριο, είχε αναστατώσει όλη την κομητεία του Κέντ. Ο Ρόυ Σμιθ είχε φύγει από το Σικάγο, για να εγκατασταθεί στην Αγγλία κ' είχε αγοράσει γι' αυτό το σκοπό τον πύργο του Τσάρμ. Μά το πρώτο βράδυ που έμεινε εκεί πέρα, πέθανε απότομα την ώρα που έπαιρνε το μπάνιο του. Ο γιατρός του Τσάρμ διεπίστωσε ότι ο θάνατός του προήλθε από συγκοπή της καρδιάς. Μά η διάγνωση αυτή δεν έπεισε τον νεαρό ντέτεκτιβ Μπόμπ Λάμπερτ, που ήταν άλλωστε υποχρεωμένος να κάνει τις σχετικές έρευνες για να δει μήπως τυχόν επρόκειτο περί εγκλήματος. Ο Ρόυ Σμιθ ήταν υγιέστατος και ποτέ δεν τον είχε πειράξει η καρδιά του...

Ο Μπόμπ Λάμπερτ λοιπόν, εϋθύς αμέσως, ανέκαλυψε ένα μυστηριώδες ίχνος. Το βράδυ της αφίξεώς του στον πύργο, ο Αμερικανός δικαστής είχε λάβει μια κάρτα από το Σικάγο, απάνω στην οποία ήταν γραμμένοι αυτοί οι τρεις γριφώδεις αριθμοί: «31-10-31». Δεν υπήρχε αμφιβολία ότι οι αριθμοί αυτοί ήταν μια ήμερομηνία και γι' αυτό, ο Μπόμπ Λάμπερτ τηλεγράφησε αμέσως στη Γενική Ασφάλεια του Σικάγου και ζήτησε να μάθει αν στις 31 Οκτωβρίου 1931 συνέβη κανένα εξαιρετικό γεγονός στη ζωή του δικαστού Ρόυ Σμιθ.

Η απάντησις δεν άργησε να φθάση. Ένας Αμερικανός ντέτεκτιβ, ο Μπίλ Χάρρις, τον πληροφόρησε ότι ο Ρόυ Σμιθ ήταν ένας από τους πιο τρομερούς και τους πιο μισητούς δικαστές της Αμερικής. Όλοι οι γκάγκστερς είχαν όρκισθή το θάνατό του κι' αυτός ακριβώς ο λόγος τον ανάγκασε να έκπατρισθή. Όσο για εκείνη την μυστηριώδη ήμερομηνία, ο Μπίλ Χάρρις του εξήγησε ότι στις 31 Οκτωβρίου του 1931, ο Ρόυ Σμιθ είχε καταδικάσει σε θάνατο κάποιον Μάξ Σαβίνο, που πέθανε πάνω στην ηλεκτρική καρέκλα. Όστόσο λίγο καιρό μετά την εκτέλεσι, ο αδελφός του Σαβίνου με διάφορα άναμφισβήτητα στοιχεία κατώρθωσε ν' αποδείξει ότι ο Μάξ ήταν άθωος!...

Ο Μπόμπ Λάμπερτ έτριψε τα χέρια του ευχαριστημένος, έκανε ακόμη μια λεπτομερή έρευνα στον πύργο και κατόπιν πήρε το τραίνο και γύρισε στα γραφεία της Σκότλαντ Γιάρντ. Εκεί, ζήτησε αμέσως να γίνει δεκτός από τον αρχηγό της Μυστικής Αστυνομίας, τον σέρ Ουίλλιαμ Γκρέυ και μόλις μπήκε στο γραφείο του, έσπευσε ολόχαρος να του δηλώση:

— Σέρ Ουίλλιαμ, μου αναθέσατε να διαφωτίσω το μυστήριο του θανάτου του Αμερικανού δικαστού Ρόυ Σμιθ... Έ, λοιπόν! Το διεφώτισα. Ο Ρόυ Σμιθ δεν πέθανε από συγκοπή της καρδιάς...

Κι' ο Μπόμπ Λάμπερτ του ανάκεφαλαίωσε το ιστορικό αυτού του θανάτου, αναφέροντας και τις πληροφορίες που είχε λάβει από το Σικάγο. Κατόπιν επρόσθεσε:

— Εκείνη η πα-

ράξηνη κάρτ-ποστάλ με βοήθησε να βρω τη λύσι του αινίγματος. Ο Ρόυ Σμιθ είχε καταδικάσει σε θάνατο έναν άθωο: τον είχε στείλει να πεθάνη πάνω στην ηλεκτρική καρέκλα. Ξέρετε τον άδυσώπητο νόμο των Αμερικανών: «Όφθαλμόν αντί οφθαλμού...» Έχω τη γνώμη λοιπόν ότι ο Ρόυ Σμιθ εκτελέσθηκε με μια ισχυρή ηλεκτρική εκκένωσι.

— Άνοησίες! Έκανε γελώντας ο σέρ Ουίλλιαμ Γκρέυ.

— Μπορεί... Μά, ακούστε και τὰ παρακάτω: δεν τελείωσα ακόμα. Πρώτ' απ' όλα ο θάνατος του Ρόυ Σμιθ προήλθε από μια ηλεκτρική εκκένωσι. Δεύτερο, εξακρίβωσα ότι μερικοί ηλεκτρολόγοι δούλεψαν στον πύργο για τις ηλεκτρικές εγκαταστάσεις πριν φθάση ο Αμερικανός δικαστής. Ένας από αυτούς λοιπόν θα μετέβαλε το σιδερένιο μπάνιο σε ηλεκτρική καρέκλα. Και τρίτο: ο άθωος Μάξ Σαβίνο είχε έναν αδελφό. Μπορεί λοιπόν αυτός να είνε κανένας έμπειρος ηλεκτρολόγος...

Ο σέρ Ουίλλιαμ Γκρέυ κύτταξε το νεαρό ντέτεκτιβ μ' ένα ειρωνικό θλέμμα.

— Αυτή η θεωρία σας είνε περίφημη!... του εΐπε. Μά, παρουσιάζει πολλά κενά. Ποιός άνοιξε το ηλεκτρικό ρεύμα και εξέτελεσε τον Ρόυ Σμιθ, που θρισκόταν μέσα στο μπάνιο; Κανένας υπηρέτης;

— Όχι... Έκανε ο Μπόμπ Λάμπερτ. Όλοι οι υπηρέτες είνε καλοί και τίμιοι άνθρωποι, με πρώτης τάξεως αυθεντικά πιστοποιητικά.

— Έ, τότε λοιπόν; άπόρησε ο σέρ Ουίλλιαμ.

— Δεν μπορώ να σας άπαντήσω άκόμη... του εΐπε ο νεαρός ντέτεκτιβ. Γι' αυτό ακριβώς θέλησα να σας δω, για να σας ζητήσω να μου επιτρέψετε πλήρη έλευθερία δράσεως...

Ο σέρ Ουίλλιαμ Γκρέυ χαμογέλασε.

— Ξέρω... Έκανε. Τα τηλεγραφήματα στην Αμερική κοστίζουν άκριβά... Μά δεν πειράζει... Νεαρέ μου Λάμπερτ εΐσαι έλεύθερος να κάνης ό,τι θέλεις!...

Ο ντέτεκτιβ, ολόχαρος, τον ευχαρίστησε και βγήκε σαν άστραπή από το γραφείο του αρχηγού.

Στο τέλος της έβδομάδος έκανε πάλι την εμφάνισί του.

— Λοιπόν; του εΐπε ο σέρ Ουίλλιαμ.

— Ο Μάξ Σαβίνο, του άπάντησε ο Λάμπερτ, είχε τρεις άπαίσιους αδελφούς, κι' όχι μόνον ένα. Κ' οι τρεις τους ήταν περίφημοι ηλεκτρολόγοι και... γκάγκστερς. Ο Μάξ ήταν ο πιο μικρός κι' ο πιο ήσυχος απ' όλους!...

Λές!... Έκανε κατάπληκτος ο σέρ Ουίλλιαμ.

— Ακούστε... του εΐπε ο νεαρός ντέτεκτιβ. Ο Ρόυ Σμιθ είχε λάβει κι' άλλες κάρτ-ποστάλ με τους αριθμούς: «31-10-31». Ήξερε λοιπόν ότι αυτό ήταν μια άπειλή και προσπαθοῦσε να γλυτώση από την έκδίκησι των αδελφών του Σαβίνο. Γι' αυτό ήρθε στην Αγγλία... Έξέτασα λοιπόν όλους τους εργάτες που δούλεψαν στον πύργο. Μά κανείς τους δεν είνε ύποπτος. Άλλωστε, ού-

Ο Μάξ Σαβίνο είχε τρεις άπαίσιους αδελφούς

τε κ' οί αδελφοί Σαβίνο θα κατέφευγαν σ'ε μιά τέτοια τακτική... Τò περίεργο όμως είνε ότι κάποιοι κλέφτες μπήκαν στόν πύρνο, μόλις έφυγαν οί ηλεκτρολόγοι και πριν φτάσουν οί διακοσμηταί. Οί κλέφτες αύτοί ώστόσο δέν πήραν τίποτε. Σ' αυτό όμως τò μεταξύ έγινε μιά κρυφή δουλειά...

— Στο μπάνιο;

— Μάλιστα... Ένας δυνατός συσσωρευτής κρύφτηκε κάτω από τò πάτωμα και συνδέθηκε με τò μπάνιο, σ'ε τρόπο πού νά αποτελή ένα μέρος του κυκλώματος. Οί εκδικηταί του Ρού Σμιθ ήξεραν ότι όποσδήποτε ό Άμερικανός δικαστής θα έπιανε τόν κρουνό. Κι' αυτό συνέβη ακριβώς τò πρώτο θράδυ. Είνε πολύ άπλό και πολύ έξυπνο!...

— Σατανικό! φώναξε ό σέρ Ουίλλιαμ.

— Σας είπα ότι οί αδελφοί του Μάξ Σαβίνο ήσαν περιφρονηοί ηλεκτρολόγοι... εξακολούθησε ό ντέτεκτιβ. "Ε, λοιπόν, δέν ήθελαν νά κάνουν λάθος και νά σκοτώσουν έναν άλλο άνθρωπο. Αύτος πού έπρεπε νά πεθάνη ήταν ό δικαστής. Για νά γίνη έπαφή του μπάνιου με τόν συσσωρευτή, έπρεπε νά θρισκεται μέσα στο λουτήρα ένα θάρος έκατό κιλών... Ό δικαστής τώρα, καθώς ξέρετε, ήταν κολοσσιαίων διαστάσεων και ζύγιζε πάνω από έκατό κιλά. Έγώ ή έσεις μπορούσαμε νά μπουμε στο μπάνιο, χωρίς νά πάθουμε τίποτε!...

— Τα συχαρητήριά μου, Μπόμπ! φώναξε ό σέρ Ουίλλιαμ. Τους έπιασες λοιπόν τους ενόχους;

— Όχι, δυστυχώς, γιατί γύρισαν στην Άμερική, του άπάντησε ό νεαρός ντέτεκτιβ. Μά τηλεγράφησα στόν συνάδελφό μου Μπιλ Χάρρις...

— Είσαι ένα αξιοθαύμαστο παιδί! έκανε ό σέρ Ουίλλιαμ και του έσφιξε τò χέρι.

Στò τέλος τώρα της έβδομάδος ό Μπόμπ Λάμπερτ έλαβε ένα τηλεγράφημα από τò Σικάγο, πού έλεγε τὰ έξής:

«Οί τρεις αδελφοί Σαβίνο συνελήφθησαν. Όμολόγησαν τò έγκλημα τους. Συχαρητήρια. Μπιλ Χάρρις».

Ό Μπόμπ Λάμπερτ, λαμποκοπώντας από τή χαρά του, έσπευσε νά δείξη τò τηλεγράφημα στόν σέρ Ουίλλιαμ Γκρέυ. Με τήν αξιοθαύμαστη έξυπνάδα του είχε δια φωτίσει ένα από τὰ πιο ζοφερά έγκλήματα.

ΤΣΕΣΤΕΡ ΜΟΡΡΙΣ

ΚΟΥΒΕΝΤΟΥΛΕΣ

ΓΙΑ ΝΑ ΚΑΝΕΤΕ ΚΕΦΙ

Μεταξύ νεονύμφων:

Έκεινος: Είσαι εύχαριστημένη; Ή νέα σου ζωή σου άρέσει;

Έκεινη: Μά είνε για νά ρωτάς;

Έκεινος: Έφοβόμουν μήπως νοσταλγής τήν κοριτσιίστικη ζωή σου.

Έκεινη: Παιδί είσαι, καύμένε! Σε βεβαιώ πως νοσταλγώ τόσο λίγο τήν κοριτσιίστικη ζωή μου, ώστε αν ένινόμουν χήρα από σήμερα ως αύριο, θα ξαναπαντρευόμουν άμέσως!

Στò ταμείο του μικρού σταθμού:

— Ζοζέφ, είπε ό Άδόλφος στόν υπάλληλο. Νά μου δώσης τρία εισιτήρια για τήν Όσάνδη. Ένα για μένα, ένα για τήν γυναίκα μου κι' ένα για τήν πεθερά μου.

— Μά σ' αυτό τò ταξίδι θα πάρης και τήν πεθερά σου;

— Γιατί;

— Μου είπες, υποθέτω, ότι κάνεις ταξίδι άναψυχής.

ΤΑ ΦΤΕΡΑ ΤΟΥ ΠΗΓΑΣΣΟΥ

ΟΙ ΩΡΑΙΟΤΕΡΟΙ ΣΤΙΧΟΙ ΤΩΝ ΑΝΑΓΝΩΣΤΩΝ ΜΑΣ

ΠΡΩΤΟΜΑΓΙΑ

"Ανθια κατάσπρα, γαλανά τὰ χέρια της γεμάτα κίτρινα, μπλέ, τριανταφυλλιά, δροσόμυρα του Μάη; και ποιός παιδί δέ γίνεται; ποιός δέ χαμογελάει μπρός στην ξανθειά Πρωτομαγιά όταν φανή στη στράτα: Τόν κάθε χρόνο μιά φορά σά βγή ή γαλανομάτα άνθουδ της Γής τὰ χρώματα 'κει πού άλαφροπερνάει, θουνά, περβόλια, άσπρολογούν με λούλουδα δροσατά μοσκοβολά τ' αγιόκλημα στού πηγαδιού τò πλάι.

Ή Γή πρωτομαγιατικά στο γλυκοζύπνημά της πιο λίγα τ' άστρα άπ' τ' άνθη της θρίσκει στο μέτρημά της και μόσκους όλα ξεχείλα και στάλες ροδομέλι.

Κι' όπως μ' όλάνοιχτα φτερά πετάνε γύρω στ' άστρα σά δούν τή Γή τός' ώμορφη και τόσο ξελογιάστρα χαμοπετούν κι' άλησμονούν τούς Ούρανοús οί Άγγέλοι!

ΜΑΡΙΑ ΚΡΥΣΤΑΛΛΗ

ΙΣΚΙΟΣ ΗΤΑΝ

Ίσκιόμορφο κι' άύλο κι (άνάερο κάτι Σαλεύει στους Ίσκιους, (άναδούει στο φώς Και χάνεται σύννεφο και (φεύγει καπνός.

Και μοιάζει με τ' όνειρο (κ' είνε ή Ζωή, Σκιά φευγαλέα στού νοú (τόν καθρέφτη,

Άκόμα ένα φύλλο χλωμό (πιο πολύ, Στ' άκρόκλωνο μοιάζει (και σιέται και πέφτει.

Άστόχαστα όχι' μη ζητή (σης νά θρής Τή Σκιά στόν άφρό του (όπαλλένιου κυμάτου

Πιο καλά ζήτησε την στόν άχό μιάς βοής Και πές πως τήν είδες στα φτερά τουθανάτου.

Κι' αν είνε και πέρασε, κι' ένιωσες κάτι

"Ίσκιος ήταν άνάερος κ' ήταν άύλο φώς

Και πέρασε σύννεφο κι' έχάθη καπνός.

Νέα Υόρκη

Θ. ΓΙΑΝΝΑΚΟΥΛΗΣ

QVO VADIS?

Καραβοκύρης μας — άλλοι — σ' άτέλειωτα πελάγη, ό χρόνος πού τής ζήσης μας τή σκούνα κυβερνά...

— Γαλήνη δώ πιο ύπουλη, φουρτούνα κει πού πάγει — κ' ή μοίρα σταυραδέλφι του με τò φριχτό της μάγι παντοτεινούς μάς θέλησε ταξιδευτές στερνά...

— Χρόνε, τò τρεχαντήρι σου πού άρμενίζει πάλι; Ποιές σκάλες θέ νά πιάσουμε, πές μας, κύρη, πού πās, αν άκρογιαλι ήσυχο κι' άκύμαντο προβάλη άνοιξε όλα τὰ πανιά και σ' άέρ' άγάλι μαζύ μας έλα συντροφιά, τραγούδια νά σκορπάς...

— Για πές μας τάχα θάβρουμε στής θάλασσας τὰ πλάτη λίγη χαρά συντρόφισσα στής λύπης τόν καύμο, τάχα θά βρούμε μιά κρυφή έλπίδα πειά φευγάτη;

— Για πές μας Χρόνε, θά μάς βρή τής λήθης μονοπάτι σαν πέση τò ροδάνθισμα στής μέρας τò χαμό;

— Πές μας καλέ ταξιδευτή: Μ' αν (τύχη όπου πάμε νά βρούμε θάλασσες φριχτές και (ξέρες ζοφερές, σ'ύρε μοναχός... Τί μάς θές; Για συν- (τροφιά σου θάνε τὰ τόσα τὰ λευκόχαιτα κύματα, πού (βογγάνε κ' ή μαύρη ή παντιέρα σου κ' ή τόσες (συμφορές...

Χ. ΟΛΥΜΠΗΣ

Ό δικαστής ήταν κολοσσιαίων διαστάσεων

ΜΟΝΟΝ ΤΟ «ΜΠΟΥΚΕΤΟ»

άγοράζει, εις απόλυτως ίκανοποιητικὰς τιμάς, παλαιά β.β.λία, έφημερίδας και περιοδικά, προ τού 1900, διάφορα φυλλάδια, παλιές φωτογραφίες, εικόνες, έγγραφα κτλ. κτλ. Πληροφορίες: Γραφεία «Μπουκέτο», Γερμανού Παλαιών Πατρών 5, Κήπος Κλαυθμώνος, 3—9 μ. μ. καθ' εκάστην και τὰς Κυριακάς.